

Financováno Evropskou unií

ERASMUS+ MOBILITA STUDENTSKÁ STÁŽ, TURÍN, ITÁLIE

POČET ÚČASTNÍKŮ: 13 STUDENTŮ + 1 UČITEL

TERMÍN: 17.4.–28.4.2023

Ve dnech 17.–28. dubna 2023 proběhl v rámci programu Erasmus Mobility+ pracovní stáž našich 13 studentů u zaměstnavatelů v okolí města Turín v Itálii. Studenti třetích ročníků tak měli jedinečnou příležitost uplatnit své dosavadní znalosti a dovednosti přímo v praxi a poznat portugalskou kulturu a historii.

Studenti museli před odjezdem napsat životopisy a popsat oblast svých zájmů. Následně byli rozděleni do jednotlivých firem. Tři studenti oboru elektrotechniky pracovali na různých pozicích ve firmě Escamotages, dalších pět studentů ze stejného oboru pracovalo ve firmě LGC ingegneria e architettura, tři studenti oboru strojírenství byli umístěni do firmy AF Autonegozi, další student pracoval ve firmě LROVER a poslední student ve firmě Peticari Gomme.

Naši studenti měli možnost si procvičit jak anglický jazyk, tak i naučit se nějaká nová italská slovíčka.

Oba pracovní týdny byly věnovány praxím ve firmách a po pracovních povinnostech zbyl studentům čas objevovat nádheru slunného a historického centra Turína. V rámci výletů a během volného víkendu navštívili studenti město Milán a následující den Baziliku Superga, která se tyčí na kopci Monte Superga ve výšce 670 metrů nad mořem a je zde výhled na celý Turín a italské Alpy. Během druhého pracovního týdne měli studenti po práci možnost navštívit Muzeum automobilů (Museo Nazionale dell'Automobile) a fotbalový stadion – Juventus Stadium.

Tato skvělá zahraniční zkušenost přináší studentům výhodu, že jejich pracovní stáž bude potvrzena v pracovním Europassu jednotlivých studentů, kteří ji tak budou moci připsat i do svého profesního životopisu. Díky tomu, že se vedení školy podařilo na tuto stáž získat peníze prostřednictvím programu Erasmus Mobility+, mají studenti celý pobyt uhrazen, a to včetně kapesného.

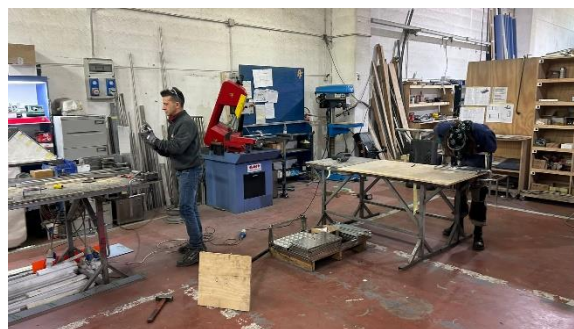
A jak naše pracovní dobrodružství vidí samotní studenti?

16. dubna 2023, 1. den popsal Jan Hlubocký:

Náš první výletní den jsme započali u školy v Českých Budějovicích, kam pro nás zavítaly 2 dodávky Mercedes Vito, se kterými se vyjelo v neděli ve 2 hodiny ráno. Je to šokující čas, ale naštěstí jsme se všichni sešli a vyrazili. Po rozloučení s rodiči jsme se vydali na naši dvanácti hodinovou cestu, která vedla skrz Německo, Rakousko, Švýcarsko a následně Itálii.

První přestávkou, kterou jsme podnikli, bylo zastavení na benzinové stanici, abychom mohli pokračovat. Byla noc a tma, tím pádem polovina studentů spala a ani nezaznamenala zastávku. Zajímavé bylo, že někteří z nás dokázali prospat úplně celou cestu a jiní zas naopak naspali pouze hodinu.

Na silnicích v noci nebylo nic moc zajímavé v Rakousku a Německu, jelo se neustále rovně po dálnicích. Ovšem, když jsme dorazili do Švýcarska, to byla nádhera! Telefonem jsem pomalu nestíhal tu krásu fotit. Místní příroda je úchvatná a musím říct, že tak krásné místo jsem dlouho neviděl. Následně jsme přešli hranice s Itálií. Krajina Itálie byla též pěkná a barevná, nicméně Švýcarsko vyhrává na plné čáře. Zde jsme najeli také pěknou dálku, ale konečně jsme se dostali do destinace TURÍN s celkovým nájezdem přes 1 000 km.

Toto město je dosti zajímavé, v momentě, kdy jsme přijeli jsem byl zděšen, protože cesta do Itálie byla nádherná, přírodní. Velmi mě zarazila ta skutečnost, že mi přišlo, že jsme přijeli do "Italské Prahy", jak s oblibou říkám. Opravdu město vypadá jako Praha, ale musí se uznat, že následná večerní procházka městem mě vyvedla z omylu.

Po příjezdu na ubytování jsme se seznámili s místními pravidly a řešili poměrné množství organizačních věcí. Poté přišla naše průvodkyně Emilia a vyrazili jsme na výlet, při kterém jsme nachodili zhruba 6 km. Z ubytovny jsme vyšli zhruba ve čtyři hodiny odpoledne a vrátili se až v devět hodin. Po cestě jsme objevovali místní kulturu a památky, navštívili jsme stěžejní náměstí a spousty jiných důležitých turínských míst. Na prohlídce jsme ale byli velmi unavení z cesty, takže jsme pak večer "byli rádi, že jsme rádi."

17. dubna 2023, 2. den popsál Martin Tantzer:

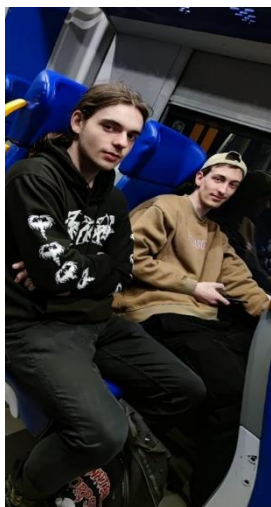
Druhý den jsme vstávali brzy ráno a zamířili jsme do firmy AF Autonegozi. Den jsme tedy hned po vstávání začali v kavárně, kde jsme se úspěšně sešli, pochopili se s obsluhou a úspěšně nezaplatili, protože později vyplynulo z X telefonátů a

dopisování, že jsme si vlastně dopřáli snídaně v italském stylu v jiné kafeterii, než bylo smlouveno. I přes to, jsme stále pokračovali na cestě k vlakovému nádraží, kde jsme si po pochopení funkčnosti dveří zakoupili jednosměrné lístky na vlak mířící k AF Autonegozi. Cesta vlakem byla opravdu poklidná a po příjezdu na naši stanici a po pár minutách chůze jsme konečně dorazili na místo. První pracovní den se skládal z několika věcí a to: Představení nás / firmy a proškolení na Safety Rules, ukázaní naprosto krásných skříněk, jídelny neboli nejoblíbenějšího místa každého zaměstnance, poté taky našich pracovních míst a spolupracovníků, a dostali jsme své první pracovní úkoly. Hned po skončení pracovní doby jsme zavítali zpět na vilu, kde nám naše holky šikovně připravily jídlo na talíř jimi dělané. Mezitím co se moje skupinka seznamovala s AF Autonegozi, tak ostatní spolužáci se vydali napříč dalšími firmám. Později tohoto dne jsme se dočkali večere tentokrát i bez problémů. Po večeri někdo šel objevovat krásy

Turína, někdo spát, někdo jen polehávat a já šel sepsat tento záznam druhého dne projektu Erasmus+ v Turíně.

18. dubna 2023, 3. den popsal David Chaloupka:

Třetí den jsme vstávali kolem 7 hodiny. Poté jsme se zabalili do práce a vyrazili na snídani. Po snídani už každý vyrazil do své firmy. My jsme jeli do firmy AF Autonegozi. Nejprve nám ukazovali, jak dělají modely a výkresovou dokumentaci, potom jsme jim pomohli vymyslet, jak umístit plynové bomby do auta, tak aby se tam vešly. Poté následoval příchod do samotné výrobní haly, kde nám ukázali, co máme dělat. Vrtali jsme díry do pantů na dveře automobilu, a to jsme dělali až do skončení pracovní doby. Ve všech ostatních firmách to probíhalo podobným způsobem. Po práci jsme přijeli zpět na vilu, kde jsme si odpočinuli, vysprchovali se a následovala cesta na večeři. Ta probíhala skvěle jako předchozí dny, až do chvíle, kdy zavolal náš spolužák Honza, který se zrovna vracel z práce, že mu teče krev z nosu. Paní učitelka za nim vyrazila na zastávku metra Porta Nuovo. Když dorazila Honza byl obklopen lidmi, kteří mu nabízeli pomoc. Následně vyrazili sanitkou do místní nemocnice, kde ho ošetřili a poté jeli domů. Mezitím ostatní dorazili na večeři, kde se jako předkrm podávali krevety, a jako druhý chod byli těstoviny s mletým masem. Po večeři šli někteří do města, ale většina šla zpět na vilu, jelikož jsme byli unavený ještě z nedělní cesty.

19. dubna 2023, 4. den popsal Jakub Kočárek:

Dne devatenáctého, měsíce dubna jsme jako dny předtím šli na snídani do blízké kavárny, ve které nás obsloužili croissantem a kávou, čajem nebo džusem. Po snídani jsme se rozjeli do firem, ve kterých jsme se učili novým věcem, ale i některé věci jsme naučili naše italské kolegy. Po

pracovní době nastal čas na krátkou procházku z městské části Bertoly směrem k vile. Procházku zahrnovaly i nádherné budovy, ale i park blízko restaurace, kam docházíme na večeři. Po příchodu na vilu jsme si všichni odpočinuli a vyrazili jsme na večeři. Po večeři všichni vyrazili na vilu, kde naše cesta skončila.

20. dubna 2023, 5. den popsal Stanislav Pouzar:

Ráno jsme vstali, zkulturnili se a vyrazili na snídani. K snídani jsme si dali kávu, čaj nebo džus s croissantem. Následovala cesta metrem, tramvají nebo vlakem do firem, ve kterých jsme pracovali, komunikovali se zaměstnanci a rozšiřovali naše vědomosti.

V průběhu dopoledne a odpoledne trochu pršelo, ale než jsme v práci skončili, tak pršet přestalo. Kvůli dešti se trochu ochladilo, takže bylo dnešní odpoledne o něco chladnější než předchozí dny.

Po práci následovala krátká procházka městem k vile. Tam jsme si odpočinuli a večer se vydali na večeři do restaurace. K jídlu jsme dostali těstoviny se sýrem nebo s boloňskou omáčkou, vodu a coca-colu. Poté následovala další procházka Turínem. Ze zdravotních důvodů nás zítra opouští jeden ze spolužáků, ráno odlétá letadlem zpět do České republiky.

21. dubna 2023, 6. den popsal Vojtěch Drachovský:

V pátek jsem vstával klasicky v osm hodin. Na snídani jsem si dal cappuccino s čokoládovým croissantem a poté jsem vyjel tramvají do práce. Ta začíná v mojí firmě v půl desáté. Pracuji dohromady s Jardou a Kubou. Společně děláme elektrické schéma obchodu na hranicích se Švýcarskem. Dnes jsme měli dodělat poslední rozvaděč a zkompletovat celý projekt k odeslání. Ráno nám poslal místní elektrotechnik schéma daného rozvaděče s pustili jsme se do práce. Já a Jarda děláme schéma v italském programu i-project. Kuba potom dodělavá dokumentaci v autocadu. Kolem čtvrté jsme odevzdávali první verzi zkompletovaného projektu. Náš vedoucí Stefan nám vytknul pouze pár chyb v italské gramatice, které jsme do hodiny přepsali a jako obvykle jsme po páté hodině jeli domů. Večer nám přišel email od italského projektanta, který nám projekt kontroloval, že je vše v pořádku. Po práci jsme šli všichni dohromady na večeři, ke které bylo maso s americkými brambory. Následně jsem šel s Jardou, Davidem, Matějem a Vojtjou do města. Pár dní nazpátek jsme objevili místo, kam večer chodí studenti z Erasmu, tak jsme se tam šli podívat. Chvilí jsme byli se skupinou místních modelů a kolem půl 11 jsme jeli zpět na vilu.

22. dubna 2023, 7. den popsal Ondřej Frána:

Tedy je to téměř týden, co pobýváme v Turíně. Náplní dne byl výlet do města Milán a především prohlídka zdejšího velkolepého chrámu. Ale hezky popořadě. Ráno bylo nepříjemné tím, že v kavárně nestíhali obsluhovat, tudíž jsme obvyklý croissant s džusem museli hltat a spěchat na tramvaj. Na nádraží jsme se setkali s Emílií a dostali jízdenky. Vlak nás následně nepříjemně překvapil svou obsazeností a tím, že Italové asi nepoužívají coupé jako my. Takže každý seděl, jak to šlo a s kým to šlo a nejčastěji dospával. Když jsme se ocitli na milánském nádraží, první můj dojem byl, že probíhá minimálně stěhování národů. Bože, zlatý Turín! A nic se na tom nezměnilo po celou dobu, než jsme vystoupili z metra na Piazza del Duomo. Jen samé davy lidí, ven, i dovnitř. Trochu s podivem, že se nikdo neztratil.

Náměstí samotné má svou slavnou dominantu, a to obrovský Chrám Narození Panny Marie. Ten, jak jsem si dohledal, byl vysvěcen v 16. stol. a jestli internet nelže, pak jde o pozdně gotickou stavbu. To byl vlastně cíl celého výletu. Vnitřek chrámu byl velkolepý stejně jako zevnějšek, takže foťáky se nezastavili a tu a tam se i ozvalo to obdivné "ó." A měli jsme to i s varhanovým doprovodem. Jen škoda, že jsme se nepodívali na terasu chrámu, to by selfíček bylo ještě více...

Následovala prohlídka města. Kdo chtěl, ten se v budově vedle chrámu zatočil pro štěstí a kdo ne, ten opět bojoval s davem o místo. Poté následoval oběd v jednom z těch levnějších podniků, co lze ve městě najít. Celkem jsme chtěli navštívit moderní část města s nejvyšším mrakodrapem Itálie a poté čínskou čtvrtí. První jmenovaná zastávka se nám velmi líbila, i když to spíš bylo lukrativní místo pro prezentaci velkých firem. Moderní, čisté, inspirativní a s doprovodným komentářem od Emilie. To ale rozhodně nelze říct o čínské čtvrti. To bylo skutečně zklamání. Naší poslední zastávkou byl park, kde jsme si odpočinuli a občerstvili se. Je trochu škoda, že nám vlak jel poměrně brzo zpátky, protože takhle to bylo trochu uchvátané, ale stejně krásné. Cesta zpátky už nic nového nepřinesla. Můj dojem ze dne je tak velmi příjemný, i když jsem opravdu rád, že jsem v takovém městě byl jen jako turista.

23. dubna 2023, 8. den popsala Pavlína Koubová:

Sluníčko, to bylo první, co jsem spatřila jako téměř každý den mezi roletami a sklem okna. Dnešní den začal opravdu krásně. Budiček si každý mohl nastavit sám, protože naplánovaný byl až odpolední program. My s Terkou jsme ale nelenily a první volné ráno věnovaly pořádným nákupům. Na pomoc jsme si přizvaly paní učitelku, která se velmi dlouho „přemáhala“, ale nakonec jsme ji přemluvily a udolaly, aby toto dopoledne absolvovala s námi. Po náročném výkonu, kdy všichni mezitím ještě spali, jsme vyrazily na oběd. Toulaly jsme se dlouze v uličkách, než jsme našly krásnou restauraci. Daly jsme si výborná vejce Benedikt. Seděly jsme venku v krásném teplém vánku a užívaly si poledního klidu. Poté už jsme se přesunuly k vile, kde na nás čekali ostatní kluci. Nasedli jsme na tramvaj a jeli na nástupiště vláčku „Torino stazione sassi“, který nás odvezl k baroknímu kostelu Basilica Superga, který se nachází na kopečku Monte Superga ve výšce 670 metrů nad mořem, na okraji Turína. Dostavěn byl v roce 1731 na přání Viktora Amadea II.

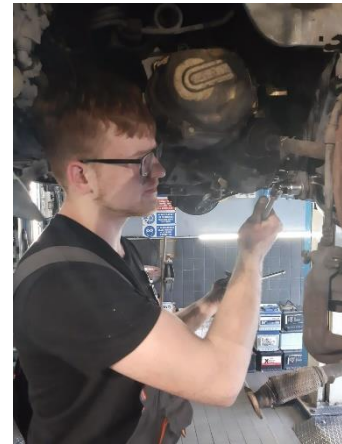
Byla to opravdu podívaná. Neskutečně krásná architektura 18. století s krásným výhledem na Alpy a celý Turín, spojena s katakombami a parkem k sezení. Strávili jsme hodinu chozením okolo kostela a vyhlížením jeho krás. Pak jsme se vydali zpět domů, na večeri. Cesty byly dvě. První, lehká, autobusem, kdy jsme se dostali všichni domů během hodinky, nebo pěšky, turistickou stezkou mezi lesy od Basilici až k autobusové zastávce, která trvá něco okolo 1 a půl hodinky. Ty méně líní šli nakonec pěšky. A tak jsme si dali adrenalinový zážitek v šatíčkách a bílých plátenkách se stezkou plnou kamenů, srázů a suchého listí. Nebudu lhát, dala nám trochu zabrat, ale zvládli jsme to výborně. Stihli jsme tramvaj číslo 15 a dojeli si rovnou na večeri do naší milované restaurace „La Ristonomia del Bertola“. Na výběr byla klasicky dvě jídla. „Pasta“ a maso. Kluci byli velice nadšeni a po předchozí večeři si objednali pro jistotu zmiňované těstoviny, ovšem, to byla chyba. Litovali toho potom celý večer. Maso bylo totiž výjimečně dobré a byla ho i dostatečná porce. Celý den jsme zakončili procházkou na vilu s nejlepší mléčnou zmrzlinou v ruce a do pozdních hodin si povídali o zážitcích.

24. dubna 2023, 9. den popsala Tereza Morávková:

Po náročném víkendu jsme se dnes vzbudili do krásného dne. Každý vstával podle toho, jak potřeboval být v práci, a proto jsme se nestihli na snídani potkat. Ke snídani jsme měli opět croissant s cappuccinem nebo džusem. Do práce jsme se dostali buď metrem, tramvají nebo i vlakem. V práci jsme dostali zadanou práci, na které jsme pracovali až do polední pauzy. O pauze jsme si vychutnali skvělý oběd venku na sluníčku. Odpoledne jsme dodělali zadanou práci a mohli jsme se vydat na cestu domů.

Po práci jsme se v menší skupince vydali ještě do muzea automobilů (Museo Nazionale dell' Automobili). Mohli jsme zde vidět mnoho značek automobilů (např.: Fiat, Lancia, Alfa Romeo a mnoho dalších), motory a mnoho krátkých videí. Muzeum se nám velice líbilo a za mě nejvíce část se závodními automobily. Dokonce jsme zjistili, že naše republika byla zde také uvedena ve videu.

Po zajímavé prohlídce muzea jsme se vydali na večeři, kde jsme měli na výběr z těstovin nebo párků s bramborem. Po večeři jsme se všichni vrátili zpátky na vilu. Na dnešní večer jsme si naplánovali společné posezení. Každý koupil něco dobrého k pití nebo k jídlu a skvělou atmosféru skoro letního večera nám doplňovalo hraní Ondry a Matěje na kytaru a na klávesy. Zazpívali jsem si známé písně. Celý večer jsme si společně užili.

Když už jsme byli všichni unavený šli jsme si lehnout.

25. dubna 2023, 10. den popsal Matěj Kliš:

Dnes jsem v práci kompletoval (svažoval, leštil a nýtoval) skládací schody k těm pojízdným jídelnám, nebo jak se tomu říká... 😊 Questino mi to ukázal, nicméně mi zabralo skoro celý den, než jsem to rozchodil, jelikož uřízl menší spojnice. Nakonec to nějak šlo. Po práci jsme se jeli podívat na stadion Juventusu a do tamního muzea, kde jsme viděli různé trofeje, míče a figuríny hráčů. Po večeři jsme se šli jen projít po městě na údajný jazzový festival, ale nenašli jsme ho, tak jsme jeli zpět na vilu a šli spát.

26. dubna 2023, 11. den popsal Jaroslav Bartoš: Středeční den začal skoro jako každý jiný až na to, že jsem se vzbudil o 10 minut později než normálně. Po budíčku jsem se vydali na snídani, ke které jsem si dal cappuccino a krémový croissant. Poté nás čekala cesta tramvají do práce. V tramvaji s námi cestovalo malé miminko, které spalo na zádech jeho mamky, což bylo velmi roztomilé. V práci jsme dostali za úkol naučit Huga, který je studentem z Portugalska, a je zde na dlouhodobém Erasmusu učit v programu, ve kterém jsme pracovali. Hugo se učil velmi rychle a program pochopil téměř ihned. Za další práci jsme dostali vytvořit video v angličtině, ve kterém popíšeme, jak funguje program, a jak v něm pracovat. To nám zabralo chvilku práce, ale byla to zábava. Po práci jsme šli na vilu, kde jsme si odpočinuli až do večere, a poté se vydali na večeři. Večeře byla velmi dobrá. Na večeři nám paní učitelka řekla o programu na další dny.

Když večere skončila, byl jsem unavený, a tudíž jsem šel na vilu. Na vile jsem se podíval na seriál a poté šel spát.

27. dubna 2023, 12. den popsal Vojtěch Kodat:

Předposlední pracovní den jsem, jako každý jiný pracovní den, vstal v 8:30 a začal se vypravovat. I přes to, že jsem v pohodě stíhal, za mnou přišel Fanda a ptal se, jestli už jdu. Tohle dělal každý pracovní den. To všechno jenom kvůli tomu, že jsem první den o 10 minut zaspal. Když jsme s Fandou a Standou dorazili na snídani,

zjistili jsme, že už nemají croissanty. Nabídli nám proto meruňkovou buchtu, kterou jsem s chutí přijal, protože to byla změna oproti croissantu. Po snídani jsme jako každý pracovní den šli pěšky na zastávku metra a metrem poté jeli do práce. V práci jsme všichni usedli na své místa a vynesli si své počítače. Dnes jsem měl na plánu po třech neúspěšných pokusech znovu zkusit vypracovat algoritmus systému zapojení pro elektrorozvod. Na čtvrtý pokus to konečně začalo vypadat nadějně. Jediné, co zbývalo, bylo vše trochu zoptimalizovat. To jsem ale dnes úplně nestihl, takže v tom budu pokračovat zítra.

Při cestě z práce jsme se ještě stavili pro svačinu v pizzerii. Své odpoledne jsem strávil odpočinkem a poté vyrazil na večeri. Jako předkrm jsme dnes v restauraci měli... něco (nebylo to špatné) a k večeri netradičně hamburger s hranolkami. Poté jsme s Vojtou, Jardou, Davidem a Matějem vyrazili do města, kde jsme se bavili s místními.

28. dubna 2023, 13. den popsal František Rozboud:

Ráno jsme jako obvykle vstávali a došli jsme si na snídani do nedaleké kavárny, kde jsem dnes znovu měl croissant a džus. Po snídani jsme všichni vyrazili do práce. Já jsem společně s ostatními, kdo se mnou chodili do firmy, šel na nedalekou zastávku metra. Metrem jsme pak dojeli na zastávku Re Umberto, od které už jsme to měli do firmy jen kousek. Někteří studenti jezdili také vlakem nebo tramvají. Ve firmách dnes většina z nás dokončovala projekty, na kterých jsme během Erasmu pracovali, nebo pracovala jako každý všední den. Jelikož byl dnes poslední den Erasmu, tak jsme po skončení práce rozloučili a odešli na dřívější večeri. Dnes jsme nečekaně měli těstoviny s rajčatovou omáčkou. Dnes nás při večeri navštívila Emilie, která nám rozdala certifikáty o tom, že jsme se zúčastnili Erasmu. Po večeri jsme se vydali zpět na vilu, kde už na nás čekal odvoz domů. Takže jsme naložili naše tašky a kufry do dodávek a jeli jsme domů.

